

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. június 17.
Mandabokor
Családi istentisztelet

„¹Amikor egyszer a sokaság hozzá tódult, és hallgatta az Isten igéjét, ő a Genezáret-tó partján állt. ²Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták. ³Ekkor beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot. ⁴Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!” ⁵Simon így felelt: „Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat.” ⁶S amikor ezt megtették, olyan nagy tömeg halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálók; ⁷ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. ⁸Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” ⁹A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és azokat, akik vele voltak és segítettek; ¹⁰de ugyanígy Jakabot és Jánost, a Zebedeus fiait is, akik társai voltak Simonnak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: „Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!” ¹¹Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagynak követték őt.” Lk 5,1-11

Drága Gyülekezet!

A mai alkalmunkon a legszűkebb tanítványi kör, s különös tekintettel Péter elhívásának eseménye tárul fel előttünk. (2. dia) Ebben a történetben az Elhívó és egyben Megbízó, valamint az Elhívott és Megbízott találkozása van előttünk. Mindenekelőtt az Elhívóról és a Megbízóról szeretnék nektek beszélni, majd arról, hogyan lép be egy ember életébe és teszi az értelmetlen, céltalan emberi életet értelmessé, és hogyan ad célt, értelmet az emberi életnek.

Jézus bele születik ebbe a világba. Az Ő születésének, földi életének célja és értelme van. Nem értelmetlenül bele csöppent az életbe, hanem az Atya küldte Őt, mégpedig azal a céllal, hogy a Tőle teljesen elszakadt ember életét megváltoztassa és visszaállítsa azt a kapcsolatot, amit az ember a bűnesetben megszakított Istennel. Az akkori esemény azóta is olyan hatással lett az emberiségre, hogy generációról generációra örököljük ezt az állapotot. Hiába, hogy nem

voltunk ott, az akkori döntésnek minden következményét hordozzuk. Akkor Istentől elszakadt az ember, (3. dia) kihúzta a kezét Isten kezéből, megszakadt az a bensőséges kapcsolat Vele, s azóta az ember a maga feje után megy, teljes engedetlenségben él és a bűnnek minden következményeit hordozza. Hányszor hallom, emberek verik az asztalt, hogy „ők nem is tehetnek róla, nem voltak ott, miért kellene a következményeket viselni? Ez Ádám és Éva döntése volt. – elnézést a kicsit vulgáris megfogalmazásért, de így kérdezték – Miért mi szívunk az ő rossz döntésük miatt?” S miközben talán ti is erre gondoltok, akkor gondoljatok abba, hogy talán a gyermekeitek ugyan ezt a kérdést teszik fel, amikor a pohárhoz nyúltok, amikor lassan nincsen egy tiszta pillanatotok, s úgy látnak hazajönni, hogy már a 4 méteres autót is szűknek bizonyul, amikor a gyermekeitek édesanyjával vállalhatatlan módon beszéltek, kiabáltak, s ez hatással van a gyermekeitek életére. Akkor lehet, hogy felteszik a kérdést gyermekeitek, miért mi szívunk a ti elrontott

életetek miatt? Vagy a napokban emlékeztünk meg hazánk egyik, hanem a legnagyobb tragédiájáról, (4. dia) amikor 1920. június 4-én aláírták a „békediktátumot”, s azóta magyarjaink egy része kiszorult az anyaföldről, s idegen otthonban kell élniük, születniük gyermekeiknek. Ők is felteszik a kérdést, miért ők hordozzák a következményeket? Nézzétek meg, egy-egy elhibázott döntés milyen hatással van egy-egy ember, egy-egy generáció, egy-egy társadalom életére? Vagy említhetnénk azt a szörnyű tragédiát, (5. dia) ami 1986. április 26-án történt Csernobilban. A szakszerűtlen, hozzá nem értő kezelésnek, döntéseknek milyen ára lett és hányan hordozzák még a mai napig is mindannak a következményeit? Ha ez így van egy társadalomban, így van emberi értelemben, akkor miért lenne ez másképpen lelki szempontból? Pál egyértelműen beszél erről a Római levélben: (6. dia) „Nincsen igaz ember egy sem, ¹¹nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. ¹²Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen,

nincs egyetlen egy sem. ¹³Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámitanak, kígyóméreg az ajkukon; ¹⁴szájuk átokkal és keserűséggel van tele. ¹⁵Lábuk gyors a vérontásra, ¹⁶romlás és nyomorúság jár a nyomukban, ¹⁷és a békeesség útját nem ismerik: ¹⁸Isten félelmével nem törődnek.” [...] Mert nincs különbség: ²³mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének.” Róm 3,11b-23. Ez egy olyan diagnózis az emberről, amit tudomásul kell vennünk. Nem azzal foglalkozni, hogy Ádám és Éva mit szúrt el, hanem azzal, hogy én is ugyan olyan ember vagyok, ugyan azt teszem, semmivel sem vagyok különb. Ugyan úgy én akarom eldönteni, mi a jó és mi a rossz, ugyan azt mondom, hogy senki ne szóljon bele az életembe, majd én tudom, mit, hogyan kell csinálni. Ahogy akkor Ádám és Éva tette, ugyan úgy teszek én is mindent. Tehát nekem is egy elrontott kapcsolatom van Istennel és így születtem erre a világra. Ha megfeszülnénk, se tudnák helyreállítani a hely-

reállíthatatlant, a Vele való kapcsolatot. Jézus földre jövetelének célja tehát az volt, hogy ezt a kapcsolatot helyreállítsa, megváltoztassa az életemet, egy szívcsereét hajtson végre. Azt olvassuk a felolvasott részünket megelőző versekben (7. dia): „De a sokaság megkereste őt, odamentek hozzá, és tartóztatták, hogy ne menjen el tőlük. ⁴³Ő azonban ezt mondta nekik: „A többi városban is hirdetnem kell az Isten országának evangéliumát, mert ezért küldettem.” ⁴⁴És hirdette az igét Júdea zsinagógáiban.” Lk 4,43b-44. Jézus azért jött, hogy hirdesse az Isten országáról szóló evangéliumot, az örömhírt. Olyan csodálatosan hirdette meg Jézus a programját, amikor Ézsiás könyvéből felolvasta jövetelének célját ebben a 4. fejezetben (8. dia): „¹⁸Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam

a megkínzottakat, ¹⁹és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” Lk 4,18-19a. Kiknek hirdeti? Azoknak, - s erről is beszél az evangélium: „³⁶**Amikor látta a sokaságot, megsánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak**” Mt 9,36 – aki elgyötörtek és elesettek voltak. Ilyenek vagyunk Isten nélkül. Elgyötörtek, elesettek, megfáradtak, s tudjátok az emberek különösen az életük végéhez érve döbbenek rá, hogy milyen hiábavaló, céltalan, értelmetlen volt minden. Mennyi beszélgetésben jön elő, hogy mennyi mindennek nem volt értelme, mennyi elpazarolt idő, mennyi, a családtól, a hitvestől, a gyermekektől elvett bepótolhatatlan idő. Ami nem volt szükséges, milyen fontos volt addig, foglalkozással ragaszkodtak hozzá, ami pedig igazán lényeges lett volna, az pedig mennyire a háttérbe szorult egész életünkben. Jézus Krisztussal való találkozás képes megváltoztatni az egész életünket. Ő azért jött, hogy helyreálljon az ember életében minden, ami el lett rontva. Jézussal rendeződik minden, célt és értelmet nyer az emberi élet, rendeződik a lelkiismeret marcangolásában megnyilvánuló bűn kérdése és állapota, és rendeződik az ember múltja és jövője, ami aztán megváltoztatja az ember jelenét, mindennapjait. Így változott meg sokak élete, akik Jézussal találkoztak, mert rádöbbenek arra, hogy valóban csak Jézus az, aki segíthet, ahogy énekelhettük az előbbi csodálatos énekünkben is. Így nyúlt bele halászok, vámszedők, házasságtörők, betegek és bűnösök életébe. Amikor valaki Jézussal találkozik, akkor Ő mindig a lényegről beszél. Nem mellébeszél, nem félrebeszél, hanem a lényegről beszél. Arról, ami igazán fontos, lényeges és életbe vágó. Mert vannak életbevágó kérdések, amelyekről Ő beszélni akar velünk! Ilyen életbevágó kérdés a bűn kérdése, a halál kérdése, a kárhozat vagy örök élet kérdése. Ezek olyan témák, amelyek minden embert érintenek. Érint a bűn kérdése, hiszen teljesen nyilvánvaló a bűn jelenléte ebben a világban, ebben a társadalomban, a személyes életünkben. Sokan azonban nem veszik

komolyan azt a tényt és ígéretet a Szentírásból, hogy a bűn zsoldja a halál, (9. dia) azaz a kárhozat, a pokol, a visszafordíthatatlan Isten nélküli végleges állapot. Ezt nem veszik, vagy nem akarják komolyan venni. A ma embere nem is fél, nem is rendíti meg, ha erről van szó. Legyint, röhög rajta, nem veszi komolyan. Nagyon termékeny írónk, Márai Sándor szegény egyszer azt mondta (10. dia): „Az egyház legrosszabb találmánya a pokol!” Ez nem az ember, vagy az egyház találmánya, hanem a bűn következménye. Ahogy vannak fizikai, kémiai törvények, úgy vannak lelki törvények is. Ahogy létezik fizikai-kémiai következmény, pl. a gravitáció törvénye létezik, aminek az lesz a következménye, ha leugrom a nyolcadik emeletről, akkor mindegy, hogy hiszek Istenben, vagy nem hiszek Istenben, a gravitáció törvénye érvényesül és a szabadesés következtében 9,81 m/s sebességgel a földnek csapódom, és azonnal meghalok. Így vannak lelki törvények is. Mindegy, hogy hiszek Istenben, vagy nem hiszek Benne, a születésem pillanatában

életbe lép, érvényesül ez a lelki törvény. A születésünk pillanatában – maradva az előző példánál – szabadesés formájában zuhanunk, menthetetlenül zuhanunk, s (11. dia) egyedül Jézus az, aki kifeszítheti a védőhálót, védelmet adhat, aki által megmenekülhetünk. A lelki törvénynek egyik következménye, hogy a bűnnek vannak következményei, a másik következménye, hogy az Atya elküldte Jézus Krisztust és bűneink büntetését elhordozta – ahogy Ézsaiás fogalmazott (12. dia): „⁵Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.” Ézs 53,5-6. Ez is egy lelki törvény, hogy a kegyelem ott lép életbe, ahol van bűnlátás, összetörettetés, új élet iránti vágy, bűnvallás. Az a lelki törvény érvénybe lép, ha valaki – ahogy János levelében olvashatjuk, itt mind a kettőt láthatjuk (13. dia):

- „⁸Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önma-
gunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az
igazság. [...] ¹⁰Ha azt mondjuk, hogy nem va-
gyunk bűnösök, hazuggá tesszük őt, és nincs meg
bennünk az ő igéje.” I Jn 1,8.10

Ennek az a következménye, csak hogy tiszta legyen min-
denki számára, Isten haragja marad rajtunk és a kárhozat.

A másik:

- „⁹Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbo-
csátja bűneinket, és megtisztít minket minden go-
noszságtól.” I Jn 1,9

Ennek a következménye pedig a bűnbocsánat és az örök
élet. Azt gondolom, ez a lelki törvény ugyan olyan világos
és egyértelmű, amilyen a fizikai törvény. Csak az nem érti,
aki nem akarja megérteni.

Az Ige erről a lelki törvényről beszél!

Péter ezt ismerte fel. Olyan beszédes a történet, amikor azt
olvassuk, Péter mondja: „**Mester, egész éjszaka fáradtunk**

ugyan, és semmit sem fogtunk”. Így fáradunk egész éle-
tünkben és semmi értelme. Olyan megdöbbenő Salamon-
nak a felismerése (14. dia): „⁴Nagyszerű dolgokat alkot-
tam: házakat építettem, szőlőket ültettem, ⁵kerteket és
ligeteket létesítettem, és beültettem azokat mindenféle
gyümölcsfával. ⁶Csináltattam víztárolókat, hogy öntözni
lehessen belőlük az erdőben sarjadó fákat. ⁷Szereztem
szolgákat és szolgálókat, voltak házamnál született szol-
gáim is. Marhacsordám és juhnyájam is több volt, mint
mindazoknak, akik elődeim voltak Jeruzsálem-
ben. ⁸Gyűjtöttem ezüstöt és aranyat is: királyok és tar-
tományok kincsét. Szereztem énekeseket, énekesnőket,
és ami a férfiakat gyönyörködteti: szép nőket. ⁹Naggyá
lettem, és felülmúltam mindazokat, akik elődeim voltak
Jeruzsálemben. De megmaradt a bölcsességem is. ¹⁰Nem
tagadtam meg magamtól semmit, amit megkívánt a sze-
mem. Nem vontam meg szívemtől semmi örömet, hanem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szívből örültem mindannak, amit fáradsággal szereztem, hiszen ez volt a hasznom minden fáradozásomból. ¹¹De amikor szemügyre vettem minden művemet, amit kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés; nincs semmi haszna a nap alatt.”

Préd 2,4-11. Fáradunk egy életen át és a végén semmit nem fogunk. A napokban gondolkodtam egy megdöbbentő tényen. Néhány hónappal ezelőtt hunyt el Magyarország egyik leggazdagabb embere, Demján Sándor. Vagyona kb. 160 milliárd Ft, de ugyan abban a gödörbe végezte, amiben én is végezni fogom. Mit ért a vagyona, ha nem viheti magával, s a vagyona sem tartotta meg. Fáradt egy életen át, legalábbis reméljük, hogy fáradsággal és kemény munkával kereste meg a vagyonát és a végén semmit nem fogott, azaz, semmit nem vitt magával. (15. dia) Ebben a történetben Péter kimondja a munkájának a hiábavalóságát. Egész éjszaka dolgozott, de mind hiába. Azonban Jézus megszólal, és azt

mondja, vedd ki a hálód! Azaz értelmet akar adni a munkájának, az életének! Péter pedig először okoskodik, magyaráz, de aztán azt mondja: „**de a te szavadra mégis kivetem a hálókat**”. A Te szavadra! Komolyan veszi Jézus szavát, mert felismerte, hogy Jézus szaván áll vagy bukik minden! Szakmailag Péter vitatkozhatna Jézussal, hiszen sem a mélyben (Evezz a mélyre!), sem délben nem lehet halászni, halat fogni, de a szakmánál, a saját tudásánál, ismereténél, tapasztalatánál fontosabbá vált Jézus szava. Hallgat a szavára, tetté válik, mert kiveti a hálókat és megtapasztalja Jézus szavának hatalmát és erejét. Hallja és teszi, aztán tapasztalja annak következményeit. Ez aztán arra a felismerésre viszi Pétert, hogy feltegye a kérdést, kicsoda ő valójában és kicsoda Jézus Krisztus. Amikor valaki Jézussal találkozik, akkor meglátja, megismeri valódi önmagát és helyére kerül az istenképe. Ezért borult le Jézus elé, s tudta azt mondani (16. dia): „**8Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Uram!”. Hallgatott a szavára, engedett a szavának, tette, amit mondott, megtapasztalta szavának hatalmát és helyreállt Jézus és Péter viszonya. Péter a helyére került, a térdeire. Ott volt ő jó helyen, s mindannyian ott vagyunk csak jó helyen. Akkor tud velünk mit kezdeni Jézus, ha a helyünkre kerülünk. Így került Péter a térdeire, aztán bízta meg Jézus feladattal. Már nem olyannal, ami szélhajhászás, szélnek kergetése, hanem azzal bízta meg, ami értelmet adhat az életének. Az embermentés szolgálata. Azt mondja Jézus: ha engem követsz, értelmet adok az életednek, szolgálatomba állsz, és emberek mentésével bízlak meg. Hirdesd az evangéliumot és meglátod, erővel-hatalommal szólhat a rólam szóló Ige, aztán valósággá válik és emberek élete célt és értelmet nyerhet.

Péterék pedig meghozták azt a radikális döntést, hogy mindent otthagytak, mindent, ami addig számukra fontos volt, ami a megélhetést biztosította. Mindent otthagytak. És nézzétek meg! Péternek felesége volt anyósa volt, családja

volt, s még sem szenvedtek semmiben hiányt, mert az Úr gondoskodott róluk, mindenük megvolt, amire igazán szükségük volt. Az egyszerű Péterből így lett elhívott és megbízott. Találkozott az Elhívóval és a Megbízóval, ez megváltoztatta az életét és így lett belőle elhívott és megbízott.

Olyan jó lenne, ha így nyerne értelmet a mi életünk is, engednénk a szavának, s hittel tudnánk mondani, a Te szavadra, Uram! De csak a Te szavadra. Adja, hogy így legyen!

Ámen!